

Sytuacja narodu polskiego pod okupacją niemiecką.

Był dzień 01.09.1939, godzina 4.45 rano. Niemcy hitlerowskie rozpoczęły działania zbrojne przeciwko Polsce. Pierwsze pociski spadają na placówkę na Westerplatte z pancernika "Schleswig - Holstein", armie hitlerowskie przekraczają granicę. Samoloty niemieckie podejmują bombardowanie celów na terenie Polski.

Przez pierwsze dni wojny trwał bój graniczny. Doprowadził on do szybkiego przełamania polskiego oporu. 17. 09- od wschodu zaatakował Polskę Związek Radziecki. Rozpoczęła się straszliwa okupacja, czyli przejęcie przez wroga terytorium państwa i ustanowienie własnej władzy.

Położenie ludności polskiej pod okupacją niemiecką było związane z hitlerowskimi planami dotyczącymi przyszłości kraju oraz sytuacją polityczną w Europie. Przy podziale terytorialnym podległych mu ziem rząd III Rzeszy kierował się racjami ideologicznymi. Tereny województw poznańskiego, pomorskiego, śląskiego, łódzkiego, połowa warszawskiego oraz kilka powiatów kieleckiego i krakowskiego wcielono na mocy dekretu z 8 X 1939 roku bezpośrednio do Rzeszy. Z pozostałych podbitych obszarów polskich 12 X 1939 roku stworzono Generalne Gubernatorstwo ze stolicą w Krakowie dzielące się na cztery dystrykty: krakowski, lubelski, radomski i warszawski. Na stanowisko generalnego gubernatora mianowano Hansa Franka. Terror był głównym narzędziem realizacji polityki prowadzonej przez hitlerowców na ziemiach polskich i towarzyszył wszelkim ich działaniom. Zgodnie z niemieckimi planami na terenach wcielonych do Rzeszy w ciągu 10 lat miała ulec zatarciu wszelka polskość!!!. Jednym z prowadzących do tego celu środków miały być wysiedlenia Polaków. Kierowano ich na przymusowe roboty w głąb Rzeszy lub usuwano ich na obszar Generalnego Gubernatorstwa. Deportacje prowadzone były w sposób uwłaczający godności ludzkiej bez poszanowania podstawowych jej praw. Wszelkie wysiedlenia równoznaczne były z wywłaszczeniem. Pozostawiony majątek władze przekazywały niemieckim "kolonistom". Część żyjącej tu ludności polskiej - szczególnie ze Śląska, Pomorza i Wielkopolski uznana została przez hitlerowskie władze za Niemców i zmuszona do podpisania tzw. Volkslisty. Mężczyźni znajdujący się na tej liście których lojalność wobec Niemiec była wątpliwa niemal natychmiast otrzymywali powołanie do niemieckiej armii i trafiali na front. Stosowano różne formy tępienia godności osobistej i narodowej Polaków np. w listopadzie 1939 roku dowódca SS. Prowincji Poznań wydał zarządzenie o obowiązku kłaniania się Polaków Niemcom. Ludność polską poniżano na każdym kroku. Zabraniano jej uczęszczać do kin lub teatrów. Organizowane były przeciw Polakom liczne akcje propagandowe sięjące nienawiść i pogardę. Na terenach wcielonych bezpośrednio do Rzeszy doszło też do pierwszych masowych egzekucji. Celem hitlerowskiej polityki na ziemiach okupowanych była całkowita eksterminacja narodu polskiego. Pierwszy jej etap polegać miał na przekształceniu Polaków w posłuszną społeczność robotniczą pracującą dla potrzeb "Tysiącletniej Rzeszy". Dlatego początkowo aresztowania wymierzone były bardzo precyzyjnie w środowiska niepodległościowe i inteligencję. Jeszcze przed wybuchem wojny przygotowana została lista nazwisk wybitnych Polaków przeznaczonych do likwidacji. W listopadzie 1939 roku aresztowano i wywieziono do obozów koncentracyjnych 183 pracowników Uniwersytetu Jagiellońskiego. Od samego początku okupacji działały obozy koncentracyjne jako ośrodki masowej zagłady. Już we wrześniu 1939 roku utworzono tego typu obóz w Sztutowie koło Elbląga, w czerwcu 1940 roku w Oświęcimiu a następnie w Majdanku, Chełmie, Sobiborze. Ofiarami odwetowych egzekucji padały osoby zupełnie przypadkowe. Łapanie i masowe mordy przybrały na sile od czerwca 1940 roku, gdy skapitulowała Francja. Wkrótce po mieszkańcach ziem włączonych do Niemiec wzmożony terror odczuła ludność Generalnego Gubernatorstwa. Teren ten stanowić miał zaplecze

rolniczo - surowcowe III Rzeszy. W przeciwieństwie do obszarów wcielonych, gdzie tępiono ślady polskości, dopuszczalny był na nim język polski. Plany jego germanizacji odkładano na czasy powojenne. Rozwiązano wszystkie polskie organizacje. Na ziemiach wcielonych do Rzeszy całkowicie zlikwidowano szkolnictwo polskie oraz wszystkie instytucje naukowe i kulturalne. Na ziemiach wcielonych do Rzeszy skonfiskowano majątek publiczny i dużą część prywatnych przedsiębiorstw. Na chłopów nałożono obowiązek odprowadzania tzw. kontyngentu stanowiącego nadwyżkę produkcji rolnej ponad określone minimum. Przeprowadzono też niekorzystną dla Polaków wymianę pieniędzy zastępując polskiego złotego niemiecką marką. Sytuacja ludności polskiej w GG zaczęła się pogarszać od lata 1941 roku. Niemiecki plan "General Plan Ost" przewidywał przekształcenie tego obszaru w ciągu 15 lat na teren czysto niemiecki. Coraz częstsze stawały się tu akcje pacyfikacyjne.

We wszystkich obozach na ziemiach polskich w 1943 roku znajdowało się ponad 300.000 osób. Nieludzkie warunki życia, selekcje osób zdolnych do pracy, bestialstwo załóg doprowadzały do ogromnej śmiertelności wśród więźniów. Wraz z zbliżaniem się do ziem polskich Armii Czerwonej okupant hitlerowski usuwał ślady swej zbrodniczej działalności. Likwidował obozy masowej zagłady mordując świadków swego okrucieństwa. W większości przypadków ewakuację obozu poprzedzano egzekucją więźniów. Obce rządy najdotkliwiej odczuła ludność pochodzenia żydowskiego. Hitlerowski rasizm planował całkowitą eksterminację tego narodu. Okupant niemiecki pozbawił polskich Żydów wszelkich praw. Odebrano im majątek i nakazano przeniesienie się do tworzonych gett. Pozbawieni środków do życia skazano ich tym samym na powolną śmierć głodową. Setki tysięcy obywateli polskich pochodzenia żydowskiego wymordowano podczas masowych egzekucji lub w obozach masowej zagłady.

Terror hitlerowski pochłonął ok. 6 milionów istnień ludzkich z czego więcej niż połowę stanowili polscy Żydzi. Ponad 2 miliony mężczyzn i kobiet wywieziono na przymusowe roboty, a w głąb Rzeszy trafiło przeszło 200 tys. dzieci przeznaczonych do zniemczenia. Okres hitlerowskiej okupacji zapisał się jako najbardziej krwawa karta w dziejach narodu polskiego. Był to czas mordów, bezprawia, wywłaszczeń, aresztowań, przesiedleń, zmuszania do niewolniczej pracy. Nigdy dotąd ludzka godność i prawo do życia nie zostały tak bardzo naruszone.

Obchodzimy dzisiaj 65 rocznicę upamiętniającą akcję żołnierzy BCH uwolnienia w 1943 r. junaków, z niemieckiego obozu pracy przymusowej w Rozalinie.

Pamiętajmy o tych wydarzeniach, bo to przecież HISTORIA TWORZY NASZĄ TOŻSAMOŚĆ, a bez niej naród ginie.

Anna Resztak.